

Թվականի և Պասնոքի և յԱղանայ, մինչև 1636 թուին, և ա-
րարերէնէ հայերէն թարգմանութիւն մը Ուսուցչայի: Շինած է
նաեւ երկնագունդ մը հայերէն գիրով և լեզուով: Սրապիտոն
վրդ.ի մահուան առթիւ քերթուածներ դրած է Ամդեցիներուն.
ինչպէս նաեւ Քանն մը և Տաղ մը այսուբէնի կտրգաւ: Շինել
տուած է Թոմարգայի մօտ կամուրջ մը (Լոյս. 1906, էջ 1184):
Իր աշակերտը Չուղայի առաջնորդ Սաչատուր Կեսարացին, 1627
ին Գրիգոր պարք.ին ներբողեանը գրած է, սկզբնատառերը կը
կապեն Գրիգոր վարդապետ բառերն, և վերջատառերը Սաչատուր
ծառայես:

ԳՐԻԳՈՐ ՊԿ. ՊԱՍՄԱՃԵԱՆ, ՊՈՂՍԵՑԻ.— Մբ. իր ինքնագիր
յիշատակարանին կը քաղենք իր կենսագրութեան այս համառօ-
տութիւնը. Ծ. 1715ին Սոմաթիա, թոռն Սոմաթիոյ Ս. Գէորգ
Եկեղեցիին աւագերէց Մովսէս քհ.ի. իր հօրեղբայրն է Մարտի-
րոս քհ.: Շղթայակիր օրէն սկսեալ, նուիրուած է Ս. Յակոբի
վանքին ծառայութեան (1737—1774): 1737 կամ 1738ին,
կը կարգուի հրաւիրակ և վերակացու Երուսաղէմի ուխտաւորաց
նաւին. Թէոդորոս պարք.ի 1755 ապր. 23 թ. նամակէն կ'երևի
թէ՝ Գրիգոր վրդ. Ս. Յակոբի վանքին Արոտակալն էր, ուրկէ
հրաժարած էր Ս. էջմիածին երթալու և եպիսկոպոսանալու հա-
մար: Ն. Թոքատի (1755-1757). այդ միջոցին է որ Մարգարեան-
ցիք՝ իր նուիրակութեան առթիւ՝ շնորհակալութիւն կը յայտնեն
Թէոդորոս պարք.ին: Վերջնոյս կողմէն՝ Պոլսոյ փոխանորդ կը
կարգուի 1757ին. և կը հաստատուի նոյն պաշտօնին մէջ 1762ին
Կարապետ պարք.ին կողմէն: Այս պաշտօնը Գրիգոր վրդ. վա-
րեց մինչև իր պատրիարքութեան առաջին տարիները, անոր յա-
ջորդեց Սարգիս սարկաւազ: 1763 ին շինել կուտայ Երուսաղի-
մատունը, Գումգաբուի Ս. Աստուածածին եկեղեցիին զիմտցը:
Գրիգոր վրդ. Թէոդորոս պարք.ին մահուանէն վերջ, 1761ին,
կ'ընտրուի Երուսաղէմի պարք. բայց չընդունիր՝ տեղի տալով
իր ընկերակից Կարապետ վրդ.ին, որ Միաբանութեան ընտրելին
էր, ըստ կտակագրի Թէոդորոս պարք.ի: Գրիգոր Պասմաճեան՝
գեռ վարդապետ 1764ին՝ կ'ընտրուի ՊԿ. ի սկզբան չընդունիր,
բայց Նալեան Յակոբ պարք.ի և Մուրատեան ամիրաներու պն-
դումին վրայ տկամայ կը հաւանի և Սիմէոն կթղ. 1765 ին կոն-
գակով կ'արածնէ, որ Պասմաճեան միայն իբր պարք. վարդա-